

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egy negyedévre 1 forint Félévre 2 forint Megjelen minden vasárnap.</p>	<p>SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL: Csongrád, magtár-utca 41. hová az előfizetési- és hirdetési díjak, valamint a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.</p>	<p>HIRDETÉSEKET és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.</p>
--	--	--

Fészkelődés.

Azt hittük, hogy az alig lezajlott választás mozgalmas napjai, melyek alatt a szenvedélyek mesterségesen felszított szikrái csaknem rettegett lángfolyammá fejlődtek, az ellentábor részére egy kis rendreutasítás és lecke is fognak lenni; azt gondoltuk, hogy az ellenzék — minden tekintetben kifogástalan — magaviseletén hajótörést szenvedett bűnös kísérletük sikertelenségéből maguknak az illó tanulságot le fogják vonni: és a mérlegre vetett törvényellenes cselekvényeik sulya alatt — magukba szállva s mellüket verve, legalább is beismerésben lesznek.

E jóhiszeműségben, őszintén megvalljuk, nagyon de nagyon csalakoztunk: mivel az áldástalan küzdelmek megszüntetése szándékából — minden utó gondolat nélkül kinyújtott béke jobbnak elfogadása helyett, a törvényes korlátok közt lefolyt választási actus megsemmisítésére irányuló silány törekviseikkel találkozunk; miből azon meggyőződést meritettük, hogy rakoncátlan természetüket megtagadni soha sem fogják.

A koczka elvan vetve — s ez

által kilátásban vannak újra mindazon gyönyörű scandalumok ismétlődései, melyek a választási előkészületek idején társadalmunk nyugalmát megzavarták, hogy ne mondjuk csaknem megölték; melyek felszínre hozatalában az ellentábor kitűnő hirt s nevet szerzett magának.

Lelkük rajta! — ha már egyébkint bőrükben nem tudnak megférni s kiváló gyönyörűséget találnak abban, hogy — az elvek síkjára a személyeskedés undorító fegyverét hurczolhassák; melylyel szemben vigaszunk csak az lehet, hogy az erkölcsi következmények iránti sulyos felelősség is tág lelkiismeretük és bőrük rovására fog menni annál is inkább, mivel az ellenzék azzal nem vádolhatja senki, hogy nem tett meg mindent, amit csak — fényes győzelme daczára loyaltásával megengedhetőnek tartott; amit különben is más párt — hasonló körülmények közt — bizonyára, aligha cselekedett volna meg, ha azonban mégis telhetetlen becsvágyuk nem lett kielégítve, sőt — nevetséges bosszúhévtől forrongó nemtelen haragjuk bömbölésével a szünetelő harczi jelt is újra megfűjták: arról egyáltalán nem tehetünk, annyira, hogy, ha már ők is ugy akarják — minden perczi

ben készen létben vagyunk, támadásaikat tiszta öntudatunk és a szent ügyhöz méltó buzgalmunk tüzével felfogni és — vissza is verni.

Sajnáljuk, hogy a kormánypárt illetőleg a husos fazekak izét nem felejthető néhány elősdi corifheus által teremtett körülmények és kényszer helyzetnél fogva az ellenzék győzelmével végződött választási tény megsemmisítésének ezélezatai ellen sikra kell szallanunk: hogy egyáltalán alkalom is kínálkozott — a személyes érdekek fájó sebeinek felszaggatása mellett annak kimutatására, hogy mire lehet képes végvonaglásában is, a sárga földig leforrázott — bosszu szomjat lihegő — gonosz akarat.

Mert nem egyéb kell ahoz, hogy valaki a törvényes korlátok közt kifogástalanul végbe ment választási tény megsemmisítésére iparkodjék, bár az ily pökhendi törekvések sikertelensége felül egyáltalán nyugodt lehet mindenki: annyival is inkább, mivel az ellenzék — a társadalmi erkölcsöket megrendítőleg profanáló eszközökkel felülről gyámolított — kormánypárt gyalázatos üzelméi daczára sem nyújtott alkalmat, oly semmiségi okra: melyre

T Á R C Z A.

Csak higj és remélj!

(Folytatás.)

Oda jutottam újra, hol annyi évekkel azelőtt boldog napokat éltem át. S mi várt reám? az én egykori barátném örömpesve futott hozzám; örömeben nyakamba borult, s szinte nem tudta elmondani hogy ő legboldogabb, mert pár hét — és megkapja azt a párját, mely után oly sokan epednek.

Tehát — gondolám — ártatlan szive a szerelem édes karjai közt a boldogság netovábbját élvezi.

A napok lassan — lassan multak. A természet szép zöld köntösbe öltözött, s a díszes virágok koszorut fontak homlokára. Az ég az-urkékje ugy mosolygott az árva földre, mintha minden kincsét, anna göröngyein őrizgetné. A szellő susogott: a távolban szerelmes bojtár tilinkója mélabus hangokkal tölté be a légürt. Minden örült csak én, egyedül én nem tudtam vigadni. Valami különös sejtelem ugy elfogta szivemet, hogy gondolataim teljesen megzavarodva

egy örületes chaoszba olvadtak össze. Csak vissza! vissza! — hangzott mindenünnen, s én egyenesen egy csinosra meszelt kis házba léptem, hol a szép Juliska már ünnepi díszben volt. Olyan volt, mintha az Isten egy angyalt küldött volna a földre, hogy megmutassa milyenek legyenek az emberek. Épen most tüzték homlokára a menyasszonyi fátyolt, mely elkísérje az oltár elé, s onnan a boldog vőlegény karjába; mely tanuja legyen az öröme, tanuja az ártatlanságnak mely kihirdesse a világ előtt, hogy most viszik el a falu gyöngyét, a gyönyörű szép kis Juliskát.

Várnak, várnak. Az óra mindig egygyel többet üt; az eperfán szarka zörög; az eresz alatt verebek csiripelnek; az ég lassan beborul. Mindenki nyugtalan. Mi történt? Hol a vőlegény? s e szóra fölsikolt a gyermek és élettelenül hanyatlik a pamlagra. — Egy szekér zökögött az ablak alatt, s benne két csendőr között a vőlegényt vitték vértől pirosuló ruhában. Az elkomorult arczok kérdőleg tekintenek egymásra, s az utca zajában halhatók az irigység gunkyáltásai.

Leirhatatlan az, mit lelkem érzett. Egy pillnaatra, mintha az élet szállt volna el

belőlem, mozdulatlanul neki támaszkodtam a kapufélfának, azután mint az örült rohamtam a falu házához. Itt megtudtam mindent. A szerencsétlen megölte saját atyját, megölte örült haragjában; gyilkossá tette a szerelem, mert az apa büszkessége gyalázzattal illette azt az erényt, melynek ő oltárt emelt, s melynél a boldogság áldozatát mutatta be; megsemmisítette, mert a nemesi ezimer utjában állt . . . s most ott sir a börtön mohos falai közt, s ha megjelenik szerelme, ha karon ragadja atyja vérző szelleme, arca borul a hideg köre; szivét markolja át, hogy tövestől tépje ki onnan. S ugye azt hiszitek megkönyörül rajta a csendes halál? Nem! Irgalmatlan volt hozzá; még gyötörni kívánta, mért szeretett oly forrón, olyan lángolón?! Neki koncz kell, melyet ugy vetnek oda, hogy azután ő is téphessen, marhasson rajta egyet. Igen! Meglett kívánsága; a bitófáról hurczolta el magával, s az egész világnak mutogatta, hogy ez az ember megölte atyját.

Egy borongós reggelen ábrándozva dültem az erdő hús árnyékában egy kemény padra. Önmagammal voltam elfoglalva s nem érdekelt, hogy a világ mit művel a maga megszokott hóbortjaival. (Vége köv.)

támaszkodva kerüljön független gondolkozásu bíróság a semmiségi eset kimondására

Mit akar hát még tovább is e philister compánia petíciójával? Azt, hogy a türelem húrjának végletig feszülése által az ellenzék ország-világ előtt oly dolgok szellőztetésére kényszerítessék, melyeknél fogva tisztességtelen voltukkal mindenki alaposan tisztába jöhet? azt-e hogy ország-világ tudomást vegyen a kezük ügyére méltó hallatlanul galád eszközök és módok felhasználásáról, melyeknél fogva, mint Krisztust, a zsidók, a törvénytiszteletet arczul pökdösték? azt-e végre, hogy a tisztességes utak megkerülésével magukat az ellenzék utálatára és megvetésére méltóvá tették?

Azt könnyen megkaphatják a legelső alkalommal is; mert velük becsületet úgy látszik a szent ezéli harez keresztül küzdésében senki sem vallhat: kell tehát velük együtt a moeskos mocsárba fülig lubiczkolni.

Jöjjen, aminek jöni kell; az ördögök pokoli serenádjára készen kell magunkat tartani, résen kell lenni, hogy a netalán minden önbizalmunk mellett is bekövetkezhető esélyek készületlenül ne találjanak, hanem annál tömörebb harcrendben nézhessünk szeme közé a kárörvendő philisteusoknak; kik dölyfös érzetükben könnyen megszoktak feledkezni a találó közmondásról: hogy az nevet, aki utoljára a nevet.

Csávolszky-Gajáry ügy. Jegyzőkönyv.

Felvétetett Budapesten 1892. február 15. a Gajáry Ödön és Csávolszky Lajos urak közt felmerült beesületbeli ügyben. Jelenlevők alulirottak.

Kisbaári Ferencz és Hentaller Lajos urak, mint Csávolszky Lajos urak segédei, Gajáry Ödön urtól, a Nemzet f. é. február hó 13-án megjelent esti lapjában Csávolszky Lajos urra vonatkozó sértésekért lovagias elégtételt kérnek.

Tisza István és Bokross Elek urak, mint Gajáry Ödön ur segédei, kijelentik, hogy felük a lovagias elégtételt megadni kész.

Kisbaári Kiss Ferencz és Hentaller Lajos urak bemutatják és % alatt ide mellékelik eredetben a Zsembery István ur, valamint Kégly József urnak, mint Zsembery István ügyvédjének nyilatkozatait, melyekben ezek kijelentik, hogy a Csávolszky Lajos ur vagyonosodására vonatkozólag a Magyarország című lapban foglalt támadások Csávolszky Lajos ur ellen, teljesen légből kapott vádlások.

Tisza István, és Bokross Elek urak mint Gajáry Ödön ur segédei, konstatálják, hogy % alatt csatolt nyilatkozatok azon illetékes részről tett világos kijelentést tartalmazák, hogy Zsembery István ur birtoka jogosultan jutott Csávolszky ur tulajdonába, minélfogva felük nevében sajnálatukat fejezik ki, hogy e levelek tartalmát felük korábban nem ismerte, mert ez esetben az erre vonatkozó sértő kifejezések használatától bizonyára tartózkodott volna.

Konstatáljuk továbbá, hogy a tényállás ezen felderítése folytán azon ok, mely felüket visszatartotta volt attól, hogy Csávolszky Lajos urtól az ellene használt sértő kifejezésekért elégtételt kérjen, — megszűnven — felük is elégtételt kér Csávolszky Lajos ur-

tól az Egyetértés február 13. és 14-iki számaiban megjelent, s felükre nézve sértő közleményekért.

Ennek folytán mindkét részről egyértelműleg elismerték, hogy a Csávolszky ur ellen felmerült, a Sembery-féle birtok megszerzését illető vád, a most bemutatott bizonyítékok által megczáfoltatván, tárgytalanná vált; ellenben a felek által egymás ellenében kölcsönösen használt többi sértő kifejezésekért feyveres elégtétel adandó és az ügy elintézésénél mindkét fél sértett félnek tekintendő. A párbaj feltételeit illetőleg Csávolszky megbízottai feyvernemül pisztolyt, és pedig egyszeri golyóváltást ajánlanak 25 lépés távolság 5—5 lépés avance joggal. Gajáry ur megbízottai a párbaj ezen feltételeit elfogadják, azonban tekintettel a sértések súlyos voltára, azt kívánják, hogy ha a golyóváltásnál egyik fél sem sérülne meg, a párbaj karddal, bandage nélkül, egyik fél harczképtelenségéig folytattassék.

E propositióhoz, Csávolszky ur megbízottai, azon indokból, mivel nézetük szerint a pisztolyról, mint súlyosabb feyverről kardra való átmenetelnek helye nincsen, és az egyszeri golyóváltás által is teljes elégtétel adást látnak, hozzá nem járulván, a 2 fél megbízottai azon kérdés eldöntésére:

Vajon a golyóváltás eredménytelensége esetén van-e helye annak, hogy a párbaj karddal folytattassék? feyverbíróóság alakításában egyeztek meg.

A feyverbíróóság tagjaiul Csávolszky ur részéről br. Aczél Béla Gajáry ur részéről br. Üchtritz Zsigmond urak jelöltetnek ki, kiknek feladata lesz egy általuk választandó harmadik tagnak elnöklete alatt a feleket kötelező határozatot hozni.

A hely és idő meghatározását a segédek a feyverbíróóság határozatának meghozatala utánra hagyják fenn.

Ezzel a jegyzőkönyv bezáratott és aláíratott.

Bokross Elek. Kisbaári Kiss Ferencz.
Tisza István. Hentaller Lajos.

Folytatott Budapesten 1892. február 15-én este 7 órakor.

A fentebbi jegyzőkönyv rendén alakított feyverbíróóság gróf Károlyi István ur elnöklete alatt határozatot hozott; mely % alatt eredetiben ide mellékeltek.

Ezen határozat következtében az egyszeri golyóváltással megtartandó pisztoly párvialdal holnap február 16-án déli 12 órára, a helybeli lovassági laktanya lovardájában tüzetik ki a következő feltételek alatt:

1. Távolság 25 lépés; öt-öt lépés avance joggal.
2. A pisztolyok választását sorshuzás dönti el.
3. Az avance és lövés ideje a feladástól számítandó 30 másodperc.
4. Ha az első lövés talál, a talált félnek újabb harmincz másodperc áll rendelkezésére, mely alatt arról a helyről löhet, hol a sebet kapta.
5. Ha egyik pisztoly nem süll el, az lövésnek számít; ha egyik pisztoly sem süll el, új töltés és új felállítás mellett újabb lövésnek lesz helye.

Bezáratott és aláíratott

Bokross Elek. Kisbaári Kiss Ferencz.
Tisza Lajos. Hentaller Lajos.

Folytatott Budapesten 1892. február 16. A fentebbi meghatározott párbaj az előirt feltételeknek és a lovagiasság szabályainak teljesen megfelelően jelenlétünkben megtartott.

Bezáratott és aláíratott

Bokross Elek. Kisbaári Kiss Ferencz.
Tisza István. Hentaller Lajos.

A fentebb említett

Feyverbíróósági jegyzőkönyv.

A Csávolszky Lajos és Gajáry Ödön urak közt vivandó párbajra vonatkozólag azoknak segédei kisbaári Kiss Ferencz, Hentaller Lajos, Bokross Elek, és Tisza István urak a feyverválasztásban megállapodásra nem juthatván, 1892. évi február hó 15-én felvett jegyzőkönyvben feyverbíróóság alakításában egyeztek meg és felkérték báró Üchtritz Zsigmond és báró Atzél Béla ura-

kat, hogy egy általuk választandó harmadik tag elnöklete alatt a párbajozó felekre kötelező határozatot hozzanak azon kérdésre: „Vajon golyóváltás eredménytelensége esetén van-e helye annak, hogy a párbaj karddal folytattassék.“

Üchtritz Zsigmond és Atzél Béla bárók választása gróf Károlyi István urra esvén, az ekként megalakított feyverbíróóság a fentebb kérdésben egyhangulaglag következőleg határoz:

Golyóváltás eredménytelenségénél csakis a felek kölcsönös megjegyezése esetén lehet helye annak, hogy a párbaj karddal folytattassék, azon elvből indulva ki, hogy senki sem kötelezhető ugyanegy párbajban különböző feyvernemmel elégtételadásra.

Kelt Budapesten, 1892. évi február hó 15-én.

Báró Aczél Béla. Gróf Károlyi István.
Üchtritz Zsigmond.

A fentebbi jegyzőkönyvben említett *nyilatkozatok*, melyek február hó 1-én, tehát ezen ügyet jóval megelőző időből keltek, következőleg hangzanak:

I.

Csávolszky Lajos országgyűlési képviselő urnak barátilag. Budapesten.

Édes Barátom!

Kégly József ma közölte velem a „Magyarország“ című hírlap külön lenyomatu példányát, melyben egymásközi viszonyunkról is tétetik említés. Nehogy benned azon feltevés leh. tősege támdajon, mintha én ezzel — a valósággal ellenkező hírekkel — összekötötetésben lennék, készséggel kijelentem az igazság érdekében, hogy te érettem nagyobb összegekig girálván és beváltván váltókat, ebből eredt irányodba tartozásom, a melyre nézve köztünk a leszámolás Kégly József közbenjötté mellett meg is történt — A csegi birtokot a nyilvános árverésen mint legtöbbet igéro vetted meg. Ez te, hát, mint bírói tény a kritika tárgyát sem képezheti

Egyébként Kégly, ki ezen soraim átadója, szintén bir ezekről tudomással.

Ennek kijelentése után maradtam Romhány, 1892. február 1.

őszinte barátod
Sembery István.

II.

Sembery István urnak a tulsó lapon foglalt nyilatkozata tartalmát megerősítem s bármikor bárkivel szemben esküvel és becsületszóval igazolni kész vagyok, hogy

1. Csávolszky Lajos ur soha se bíróóság előtt, se azonkívül egy krajczárnyi követelést se támasztott és érvényesített oly váltók alapján, melyeket Sembery István ur érette girált és nála maradtak;

2. Csávolszky Lajos urnak Sembery István ur ellen bíróóság előtt érvényesített követelése onnét eredt, hogy Csávolszky ur Sembery urért nagyobb összegek erejéig váltókat bocsátván ki és girálván, azokat az elfogadó Sembery István ur fizetési műiasztásai miatt, mint kibocsájtó és girans beváltani volt kénytelen.

3. Sembery István ur Csávolszky urral az általa beváltott s eredetiben felmutatott váltókra nézve jelenlétben összeszámolván, önként beismerte és fenállónak elfogadta azon tartozását, melynek — megfizetésére Csávolszky Lajos ur javára bíróilag jogérvényesen elmarasztaltatott.

4. A csegi birtok nyilvános árverésen lett eladva, melynél Csávolszky urral együtt Baumgarten, Brachfeld jelzálogos bitelezők Debreczen városának képviselétében és mások is, mint árverezők részt vettek. Minthogy pedig ezen árverezők közt a legtöbbet Csávolszky ur igerte, a vevő ő lett, s ez a kir. Itéltő Tábla általa is megerősítetett. A vételárból Csávolszky ur követelésének csak egy részét, nem egészen felét kapta meg, mivel előtte egyik jelzálogbank javára 250 ezer frt volt bekebelezve.

5. Az árverés megtörténte után Csávolszky Lajos ur az én közbenjárásom folytán kötelezte magát, hogy azon esetben, ha Sembery István ur egy év alatt az árverési vételárt lefizetni, rendezni vagy egy általa szerezendő

vevővel kiegyenlített, úgy a megvett csegi birtokot neki, vagy vevőjének visszabocsátja. Ez a Csávolszky ur által nyújtott kedvezmény azonban effektuálva nem lett, mert se a kikötött egy év, se a Csávolszky ur által önként még egy évvel meghosszabbított határidő alatt Sembery István ur a vételért ki nem egyenlített, se pedig egy vevő ki az árverést vételári vagy ennél magasabb összeget adni hajlandó lett volna, szereshető nem volt.

Kelt Romhányban, 1892. február 1-én

Kégy József.

Sembery István ur tejtalmu ügyvédé

Ujdonságok

Csongrád, 1892. február 21.

— Az országgyűl. képv. választás ellen petitiót készített a kormánypárt és f. hó 19-én a II. jegyző által személyesen továbbított — Budapestre.

Kiváncsiak vagyunk az eredmény iránt; melyre nézve — amenyiben hallomás után vagyunk ismerősek indokaival — meggyőződésünk egyelőre is az: hogy a t. compánia petitiójával az Ivankovics féle fiaskóra számíthat, annál is inkább, mivel a választás oly példás rendben folyt le, hogy talán sehol különben az országban: oly körülmény tehát, mely miatt az érvénytelenség kimondható legyen, nem merült föl. Mindazonáltal az ellenzék ébersége nem árt; mert Luther az ördögöt a falra festette, hátha mégis megjelenik!

— Hivatalos indulatossággal ntasítottta el magától a községi első bíró, bizonyos ügyben h. z. fordult B. J. helybeli kereskedő urat, hogy az, ügyének orvoslását eszközöltesse Hock János orsz. gyűlési képviselő ur által. Ezen paczkázó magaviseletére nézve a bíró urnak azon jó indulatu tanácsot adjuk, hogy ha a bíró ur a salát katáskörében korlátozott képessége miatt nem tudja magát kiismerni: akkor tudatlanságát ne a polgárok insultálásával palástolja el, hanem minden polgárral szemben a jogosan megkövetelhető illedelemmel járjon el, mert különben a legközelebbi előforduló esetben igen nagy hajlandóságot fogunk érezni nagyon magasra emelkedett gögje szarvából egy darabocskát — elcsipni.

— A gyászjelentés. Nagyszerű meglepetés érte városunk nagy fiát Szárazfai Adolf urat; ugyanis hétfőn reggel hivatali szobája ajtaján az ő nevét jelző tábla helyett egy gyászjelentés talált kifüggesztve, melyen ez volt irta hatalmas betűkkel: „Itt nyugszik Szárazfai Dólf.“ Ugy látszik ez figyelmeztetés akart lenni Dólf urnak, hogy ne nyugodni, hanem dolgozni járjon a hivatalba.

— Álarczos bál. Az iparos ifjuság köz-kívánatára a „Pannonia“ szálloda termében márcziu hó 1-én az az hushagyó kedd estélyén álarczos bál rendeztetik, mely annál is inkább érdekesnek kinálkozik, mivel nálunk az ily nagyvárosias farsangi vigalom a ritkaságok közé tartozik. Hát csak rajta! a czifrábnál czifrább cosztümökben megjelenő ifjuság bohózatos figuráira lesz egy kis nevetni valónk. Kezdeté 7 órakor.

— A nyitra és borsodmegyei gazdasági egyesület által rendezett érsekújvári nemzetközi nagy lóvásár, mely fölhajítás és kereslet dolgában tavaly már a híres győri vásárhoz volt hasonló, a f. évben — mint a múlt évi hirdményeken közölve lett — május 2-án fog megtartatni. Az előző napon — vasárnap d. u. május 1-én elővásár és ügetőverseny lesz tartva. Érsekújvár városában, minthogy 1000 ló számára vannak kényelmes istállók, az idegeneknek pedig mindenkor jutányos és megfelelő lakásokat kaphatnak. Minden a vásárra vonatkozó felvilágosítással szivesen szolgál Érsekújvár város főkapitányi hivatala.

— Ipartestületi közgyűlés. A csongrádi 4 lt. ipartestület ma d. u. 2 órakor tartja a városháza tanácstermében ez évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgyszorozata több életrevaló, hasznos indítványt ölel föl, melyeknek megvalósítása egyfelől a testület, s másrészt az egész iparososztály anyagi és kulturális érdekeinek előmozdítását czélozza s remélhetőleg a közgyűlés egyhangu helyeslésével fog találkozni. Egyébként a közgyűlés mozgalmasnak ígérkezik azért is, mert az alapszabályok szerint létező alelnök, pénztárnok, 3 számvevő és 4 kisorsolt előljárósági tag helyére, nemkülönbön Újszászi János elnök helyett, a ki hir szerint állásáról való lemondását benyújtotta, újabb tisztviselői kar és előljáróság választása fog megejtetni,

— A „Mindszent Szegvár és vidéke“ ujdonsági rovatában a csongrádi „párba“ a választás utójátékaül tüntete föl; pedig hát biz az nem volt egyébb, mint bor-is néni részegítő szerelmének birhatása fölött vivott herosi kakas viadalocská.

— Üzleti számlák vétsége. A pénzügyi közigazgatási bíróság konkrét eset alkalmából kiadta, hogy a bélyeg a számlának első lapjára akként ragasztandó, hogy a bélyeg alsó szélét, a számla első tételével lehesen keresztül írni. Más helyen és más módon alkalmazott bélyeg nem létezőnek tekintendő.

— Pályázat tanítói állásra. Kis-Kun-Dorozma város községi népiskolájánál egyik külterületi tanítói állása üresedésbe jöven, Tajthy Ferenc iskolaszéki elnök, kihez a folyamodványok isküldendők, pályázatot hirdet. Az állással 300 frt évi fizetés, szabad lakás egy negyed hold kerttel 50 frt fűtési és tisztogatási általány és két hold föld haszonélvezete fejében 20 frt illetmény jár. Kellőleg felszerelt folyamodványok február 25-ig adandók be.

— Vizes legelő birtokosok figyelmébe. A városi előljáróság a Szeged kir. pénzügyigazgatóságtól nyert engedély alapján a vizes legelő néven ismert nagy és kiserét kilenczes és bukrosi járandóságoknak folyó 1882-ik évi adóját a tulajdonosoknak állami adókönyvében fogja átvezetni. Miatán az elírás csak rövid ideig tart, ennél fogva felhívjuk a vizes legelő birtokosokat, miszerint saját jól felfogott érdekükből vizes legelő és állami adókönyvecskéjükkel e hét folyamán a városi nyilvántartó hivatalban annál inkább megjelenjenek, mivel meg nem jelenésük esetén terhükre a vizes legelő adók a meglevő adatok alapján fognak kiratni.

— Nagyságos Hock János országgyűlési képviselő ur részvétele mellett a csongrádi polgári kör saját helyiségében pénztára javára 1892. évi február 28-án Gazda bálát tart, melynek rendezősége a következő. Ft. Hegyi Antal pártelnök. — Forgó Gergely, Oláh Gergely, Szabó István, ifj. Horváth V. János, Fekete Sándor, Kacziba István, Fekete Farkas, Zubek István Orayik Mihály, Kókai Sándor, Forgó G. Sándor, Bodor György, Balogh Mátyás, Tóth János, Szepesi Sándor, Vas Lajos, Forgó Tamás, Varga János. — Beléptidij személyenként 60 kr. Kezdeté 7 órakor.

CSARNOK.

M á m o r.

Ereszkedik az alkony árnya,
Fellel borul, sötétedik, —
Hajrá fiuk, bort a pohárba,
Igyunk, vigadjunk reggelig!
Ma még piros bor szítja kedvünk,
Vé-inkbe láng s erő buzog, —
Holnap tán kiterítve fekszünk
S némán bolingotnak felettünk
Sötét árnyékú ciprusok.

De hogy mi lesz, minek keresed?
Hiszen a percz még a mienk.
Mienk a dal, a lány a serleg,
S a mámor, mely bennük kereng.
S míg ennek aranyos kódében
Elnénk káprázattal mulat,
Hiába gyül felhő az égen, —
E csalfa fény győz a sötétben
És kedvünk egyre szilajabb.

Hajrá fiuk! Soha se bánjuk,
Hogy kótyagos lesz a fejünk,
Ha mindig józan fejjel járjuk,
Nyomorúság az életünk,
Szerelme nőne!, lángja bornak
Hitvány, mint a föld más pora,
Mi lenne kéjlánjat lobogtat,
Miól a szivek felloboznak,
Az egyedül csak mámor.

Inczédi László.

Az „Élet“ 1892. január 31. számából.

Petyegések.

A körbálról. Február 14-én

Terpichore és Themis, két Istennő, kik sokban hasonlítanak egymáshoz, s kik, mint mondani szokták: „nagyon lié-irozva“ vannak. Nem tudom ugyan, hogy a mithologia tud-e valamit e liaisonról de a tény tagadhatatlan.

Ennek tulajdonítom én aztán a szoros okozatos összefüggést, mely köztem és a táncz között létezik.

Önök mosolyognak: én bizonyítok.

Én kérem, született tánczmester és illemtudor vagyok; az örök törvény sikamlós deszkáin kezdtem meg a tanulást, azután átmenék a leczkék értelmé körüli waltzerzésbe, melyet egy csürve-csavart bukfenecz galoppban végeztem.

Csoda-e hát, ha egy bálnak, melyet egy kör rendez, reám nézve rendkívüli a vonzóereje? Pedig ha reám nézve nagy a vonzóereje a körbálnak, — ki csak tisztelet e i díj nélküli segéd napidíjas vagyok, — hát hogy ne volna az, a duzzadt tárczáju papák, az anyósoknak készülő mamák és a bájos kis angyalkákra.

Láttak-e már önök rohamot egy vár ellen? — ha nem, jöjjenek ide a piacra, Mint a francia dragonyosok Wörthnél a porosz útegekre, mint az angol huszárok Balaklavanál az orosz szuronyos karrékra oly feltartóztatathatatlán az az ember tömeg, mely a divat és rövidáru üzleteket megrohanta. — Téns kis-ifju-lány, nagy jó urszonyok és urak; segédek és néha-néha magyar bakák szomorú sorsát vigasztaló, urasszonyok által küldött, cselédek tolongnak, válogatnak.

És miért történik mind ez

Felelet: ma kör bál van.

Lépjünk a bálterembe.

Zzebórámon fél nyolcz óra. A pénztárnok, ellenőr és rendezőn kívül még senki sincs a teremben. Az előcsarnokba belépve kintzetem a nyolcz „piczulát“ s hozzá, hogy gentrinek nevezzenek, fölülfizetésül 1 drb. 0. kir. „suszter“ tallért — egyenlő 4 osztrák magyar vassal) adtam. Azután belépve a nagy terembe hunyt szemekkel egy szegletbe tántorgok; ott azután felnyitom szememet: fényesen csillog villog minden: a lég balzsamos, a padozat „sima, mint a tükör,“ az étterem asztalain fehér abroszok és zöld boros üvegek kandikálnak.

A torony óra megkondul; kilenczet üt. (Én ugyan nem hiszem, hogy kilencz óra van; a csongrádi toronyórának megszoktam már nem hiány; sok kellemetlenséget okozott már nekem, egyszer a légyottról elkéstem, mászor 2 órával mentem hamarabb oda s a mig várakoztam orrom egészen kékre fagyott; mit azután a szerelem tüze sem volt képes normalis színét vissza vezetni.)

Özönlik a közönség. Az előteremben parfüm-ös lesz a lég; vállak és nyakak lesznek láthatók, meghazudtolják a hattyuprémekeket, mikbe burkolták a gondos nagynénik és mamák.

Kilencz órakor megérkezik Hock János képpviselő ur, s egész kivilágos kiviradtig a bálban maradt.

Kezdődik a táncz, Farkas a Balázs olyan tüzesen „talp alá“ huzza ropogós csárdást; a tánczoló párok meg szebben járják Zsufolva van a tánczterem. Az első négyest 50 pár tánczolja, melyet Zsiga ur igen szépen rendez. A bálrendezéség. élén a kör elnökével tevékenyen működik közre, hogy a jelenlevőknek oly kellemessé tegye az estét, mint csak lehetséges, és ez fényesen sikerült is.

— Nem bírom már mondja egyik barátom — ki hal belőlem a „szusz.“
— Minek tánczoló szünet nélkül s olyan hévvel a csárdást? kérdém tőle.

— Barátom, te már nem értesz hozzá (már mint, hogy én nem értek hozzá?) válaszolja. — nincs párja a világon az én csárdás tánczosnőmnek. Látod ott ül, ott a fehér ruhában, kék selyem quirlanval. No de a kékruhás de pires arcza kis leányka is jól tánczol azt meg én mondom. — Csak annyi ideig ott hagyná az az átkozott Péter (de nem Szent Péter) amíg bemutathatnám neki magamat, majd megmutatnám én hogy győzöm szuszal.

Reméljük, hogy a kik ott voltak s részt vettek a tánczban, agymint én, csak kitánczolhaták magukat az egész — farsangra? oh nem! csak néhány napra! csak jöjjön a Hock bál és akkor újra tánczolnak.

A tiszta jövedelem körülbelül 100 frtot meghaladja.

Hogy vannak önök megelegedve az argumentum ad homines-sel?

Önök hallgatnak. Tehát elismerik, hogy a kör bálnak niacs párja.

Jelen voltak: asszonyok: Bagossy Józsefné, Draskovics Demosné, Farkas Béláné, Fj. Farsang Istvánné, Forgó Pálné, Forgó Lászlóné, Fekete Józsefné, Fekete Rókusné, ifj. Greskovicsné, Kloczbir Edéné, Kuklics Györgyné, Lampel Fülöpné, Márkusné, Máté Jánosné, Német Imréné, ifj. Piroška Istvánné, legifj. Piroška Istvánné, Pitrik Farkasné, Szóke Pálné, Szvoboda Ferenczné, Szóke Gáspárné, Szepesi Józsefné, Tóth Istvánné, Türi Istvánné, Vannai Ferenczné, Vladár Sándorné. stb. stb.

Leányok: Bartók Örszike, Dányi Mariska, Forgó Luczika, Greskovics Henriette, Greskovics Mariska, Gramoczki Gizuska (Alpár) Gyergyádes Juliska, Kloczbir Izabella, Kuklics Mariska, Kádár Terike, Mézáros Annuska, Márkus Juliska, Galik Karolinka, Piroška Mariska, Pap Örszike, Szarka Annuska, Szepesi Boriska, Tóth Terike, Türi Örszike, Türi Mariska, Vincze Herminka stb. stb.

E névsort összeállítani nem épen könnyű volt, sokan nagyon sokan kimaradtak, bocsásák meg ezt a szegény Valakinek.

Beküldetett.

Fekete, fehér és színes selymeket méterenkint 45 krtól 16 frt 65 krig sima és mintázott mintegy 240 különböző fajta és 200 különböző színben szállít, megrendelt egyes öltönyökre, vagy végekben is póstabér- és vámmentesen **Henneberg G** (cs. kir. udvari szállító) selvemgyára **Zürichben**. — Minták póstaforulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1891. június hó 1-től.

A vonat indul Csongrádról: délelőtt 10.—	érkezik Kun-Kis-Szállásra 10.35.
	Félegyházára 11.—
indul Szeged felé szem. v. 11.47	Szegedre ér. 1.14
indul Budapest felé gyorsv. 11.45	Budapestre ér. d. u. 2.07
A vonat indul Csongrádról: délután 2.1.	érkezik Kun-Kis-Szállásra 2.48
	Félegyházára 3.13
indul Szeged felé gyorsv. 3.46	Szegedre ér. 4.44
indul Szegedre helyi szem. v. 4.53	Szegedre ér. 6.43
A vonat indul Budapestre szem. v. 5.02	érkezik Budapestre 8.40
A sz. v. indul Budapestről d. e. 7.45	érkezik Félegyházára 11.35.
indul Csongrád felé d. u. 12.5.	érkezik K.-Kis-Szállásra 12.35.
érkezik Csongrádra 1.08.	
A vonat indul Szegedről d. u. 10.74	érkezik Félegyházára 11.46
indul Csongrád felé 12.05	érkezik Csongrádra 1.08
indul Budapestről sz. v. d. 12.—	Félegyházára ér. 4.39
A vonat indul Budapestről 1.25	Félegyházára ér. 3.45
	Csongrádra ind. 5.10
	K.-Kis-Szállásra ér. 5.37
	Csongrádra ér. 6.01
indul Szegedről 3.15	érkezik Félegyházára 4.52
indul Csongrád felé 5.10	érkezik Kun-Kis-Szállásra 5.37
	Csongrádra ér. 6.10

Szerkesztői üzenetek.

S. A. urak — Helyben. Kényes okoknál fogva nem körölkéztük. Jövendőre nézve pedig kérjük, hogy a hírlapi titok hűségének megőrzése dolgába vágó szoros kötelességünkről sziveskedjék erősebben meggyőződni és szavahihetőségünkben jobban megbizni.

K. J. urnak P.-Péterii. Élvezetes tárcza közleményei talán a mézes hetek gyönyör-mámorei ködében enyésztek el, hogy ily hosszú időre eihallgattak? Elég volt a jóból, mert majd könnyen megártat. Azért hát valamit mégis lehetne tenni!!

Felelős szerkesztő: **SZILBER JÁNOS.**

BOR-KIVONAT.

Pillanatnyi előállítás, kitünő, egészséges bornak, melyet a valódi bortól lehetlenség megkülönböztetni, ajánlom mint értékes különlegességet.

2 kiló ára (100 liter borhoz elégséges) 5 frt 50 kr., utasítási iv mellékelve. A legjobb eredményért és a kitünő gyártmányért kezeskedem.

Spiritusz megtakarítás

az én eddig fölülmulhatatlan erősítő szeszemmel, melyet pálinka-gyártásnál szintén alkalmazhatnak, érhető el; ezen szesz az italoknak kellemes és csipős ízt kölcsönöz és csak nálam kapható. Ara kilonként 3 frt 50 kr. (600—1000 literig bezárólag) használati utasítással.

Ezen különlegességeken kívül ajánlom különféle SZESZEIMET, — RUMOT COGNAKOT, főnem LIQÖRÖKET stb., mint utolérhetetlen kitünő italokat. Utasítás mellékelve. — Arjegyzék díjmentesen.

Karl Philipp Pollak,

szesz különlegességek gyára Prágában.

Szakértő ügynökök kerestetnek.

SZILBER J.-NÉ

könyvkötészete, könyvnyomdája és könyvkereskedése

CSONGRÁDON.

Elvállal, minden a könyvkötészet és könyvnyomdászat körébe vágó munkák gyors, pontos és felette jutányos árért való — elkészítését.

Könyvkereskedésében ima, üzleti stb. könyvek. sőt az 1892-ik évi naptárak még mindég kaphatók.

Vidéki megrendeléseket, saját költségén szállítat,

Ugyanitt egy jó házból való fiu nyomdász tanonezul azonnal felvétetik.